

følges af statsforvaltningerne, jf. betænkningens afsnit 4.6.5.2. Notatets udformning vil derfor ikke skulle følge principperne i retsplejelovens § 186 om optegnelse af vidneforklaringer i retsbogen.

Det er fundet nødvendigt at give mulighed for at undlade at orientere parterne om, hvad barnet har sagt, eller om dele af samtalen, hvis afgørende hensyn taler herfor. Undtagelsen er formuleret på samme måde som undtagelsesreglen i forvaltningslovens § 15.

Til § 450 d:

Som et led i styrkelsen af barnets perspektiv foreslås indført en ny regel om udpegning af en person til at bistå barnet i særlige situationer.

Adgangen til at udpege en person skal kun benyttes i særlige situationer. Dette kan eksempelvis være i tilfælde, hvor konfliktniveauet mellem forældrene er så stort, at dette er en alvorlig belastning for barnet. Der kan endvidere være sager, hvor der er påstande om seksuelle krænkelser, vold i familien eller misbrug samt tilfælde, hvor forældrene er ressourcesvage. Hvis forældrenes konflikt har været langvarig og givet anledning til flere retssager om barnet, og hvis barnet er særligt udsat, kan der også være behov for bistand til barnet. Der henvises også til eksemplerne i betænkningen, herunder til afsnit 4.5.1 om norsk ret. Reglen er særlig aktuel for børn, der har behov for at få forklaret sagsgangen, og hvor det samtidig må antages, at parterne ikke selv er i stand til at bistå eller forklare barnet denne. Retten beslutter, om der skal udpeges en bistandsperson og i givet fald, hvem der skal udpeges.

Bistandspersonens opgave er at bistå og skjærme barnet samt varetage dets interesser under sagen. Det er således vigtigt, at barnet får en uafhængig og udenforstående bistandsperson, som barnet kan udtrykke sine følelser og bekymringer til, uden af dette bliver en del af sagen. Dette vil kunne mindske belastningen for barnet under sagen. Efter sagens afslutning vil bistandspersonen kunne drøfte afgørelsen med barnet, samt fortælle det om konsekvenserne heraf.

Den udpegede person kan gennemgå akterne, kan foreslå bevisførelse og kan være til stede under retsmøder, selv om retsmøderne som nævnt i retsplejelovens § 453 holdes for lukkede døre, og uanset at det derfor normalt kræver særlig tilladelse at overvære retsmøderne. Personen kan endvidere være til stede, når der afholdes samtaler med barnet efter lovforslagets §§ 450 a og 450 c. Udpegning af en bistandsperson for barnet indebærer ikke, at barnet opnår partsstilling. Den, der udpeges til at bistå barnet, har ikke nogen opgave under retsmøder og kan således ikke udspørge vidner eller procedere. Personen har alene

til opgave at støtte barnet, herunder stille forslag til sagsbehandling/sagsoplysning. Der er endvidere ikke tillagt bistandspersonen nogen processuelle beføjelser, hvilket eksempelvis betyder, at personen ikke kan kære beslutninger eller anke afgørelser.

Som nævnt er det retten, der udpeger en bistandsperson. Dette kan være en person, der har kendskab til børn, og som vil kunne bistå barnet og videreformidle oplysninger under sagen til barnet. Der vil eksempelvis kunne være tale om en socialrådgiver med kendskab til barnet. Det vil desuden være en fordel, at den pågældende har kendskab til lovgivningen og retssystemet. Det vil også være muligt at udpege en advokat, der har erfaring med sager med deltagelse af børn. Endvidere kan det tænkes, at forældrene, når spørgsmålet om bistand til barnet kommer frem, peger på en uafhængig person, som vil kunne bistå barnet under sagen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.3. og 2.1.3., samt til betænkningens afsnit 4.6.3.2.

Til nr. 9 (§ 451, 1. pkt.)

1. pkt. omhandler udgifter ved bevisførelse efter den gældende § 450, stk. 2. Det vigtigste er, at udgifterne til børnesagkyndige undersøgelser afholdes af statskassen. Reglen foreslås udvidet til også at omfatte udgiften ved børnesagkyndiges medvirken i sagsforberedelsen og ved samtaler med børn samt ved bistand til børn efter lovforslagets §§ 450 a - 450 d.

Til nr. 10 (§ 455, stk. 1)

Ændringen i § 455, stk. 1, foretages som følge af, at det i forslaget til forældreansvarslov foreslås, at domstolene kan træffe afgørelse om barnets bopæl.

Til nr. 11 (§ 478, stk. 1, nr. 3)

Som følge af, at der i forslaget til forældreansvarslov foreslås indført et nyt kapitel 3 med § 17 om en særskilt adgang til at afsige dom om barnets bopæl og dermed en ny type afgørelser og aftaler, er det nødvendigt at udvide reglerne om grundlaget for tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse hermed. Der henvises til pkt. 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

§ 478, stk. 1, nr. 1, om domme og kendelser afsagt af domstole betyder, at domme om forældremyndighed efter §§ 11 og 14, i forslaget til forældreansvarslov og kendelser om midlertidig forældremyndighed efter § 25 i samme lovforslag kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse. Det samme gælder domme og kendelser efter forslaget til forældreansvarslov § 28, jf. § 37, stk. 2, om samvær. § 478, stk. 1, nr. 1, vil til-